

09. 03.2014. –

1. Korizmena

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Emil, Makarije, Simplicije
- **Utorak:** - Tvrтко, Blanka, Kandid
- **Srijeda:** - Bernard, Budislav, Maksimilijan
- **Četvrtak:** - Patricija, Sabina, Rozalija, Kristina
- **Petak:** - Matilda, Milijana, Paulina, Lazar
- **Subota:** - Zaharija, Veljko, Vjekoslav

MISE SU:

Cesarica : 9 sati : Marko i Nediljko

L. Šugarje:11 sati: Pajo Došen

Prizna-sv. Ante 12 sati : -----

KRIŽNI PUT :- u korizmi

- Karlobag svaki utorak i petak u 17 sati
 - Lukovo Šugarje svaki petak u 17 sati
- u nakon Križnog puta sv. misa

Na stoliću možete uzeti kuverte s oznakom:

'Misereor'—u njoj se nalazi pismo s naznakom u koje svrhe se koristi taj novac. Kuverte će biti na Vel. srijedu predane biskupu prigodom posvete ulja.

Nadam se da ćete razumijete potrebe i prema mogućnostima odvojiti dar za mlade koji se školuju za svećenike i dr.potrebe.

Na Svetkovinu sv. Josipa 19. 03. 2013.

svečana misa bit će u 17 sati koju će predvoditi fra Ivica Petanjak u koncelebraciji svećenika našeg dekanata i gostiju. Pozovite i potaknite druge da dođu te svečano proslavimo sv. Josipa zaštitnika crkve i samostana.

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

09. 03.2014. –

1. Korizmena

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 10. OŽUJKA

17, sati + Nikola i Mara Šikić

Utorak, 11. OŽUJKA

17,00 sati + Kaja Tomljenović

Srijeda, 12. OŽUJKA

17,00 sati + Ivan Vrban

Četvrtak 13. OŽUJKA

17,00 sati: Zahvala Bogu

Petak, 14. OŽUJKA

17,00sati: + Benjamin Blašković i
Dragica Kovačević

Subota, 15. OŽUJKA

17,00 sati + Nikola Smojver

16. 03.2014. –

2. Korizmena

Cesarica : 9 sati : Matija^(ž) Smojver

Karlobag: 10 sati - Pro populo

L. Šugarje:11 sati: Joso, Milka, Ivan, Grga
i Zora Jelinić

Prizna-sv. Ante 12 sati :

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna

Kapucinski samostan

Kapucinska 1, Karlobag

tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

09. 03. 2014.

God. IV., br. 124.

U ono vrijeme: Duh odvede Isusa u pustinju da ga đavao iskuša. I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje. Tada mu pristupi napasnik i reče: »**Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom.**«

A on odgovori: »Pisano je: 'Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.'«

ZA BLAGOSLOV MOJE OBITELJI

(17. nastavak)

5. Slušamo Radosnu vijest

U danima kad su TV-ekrani i novinski stupci prepuni "crnih" i žalosnih vijesti, prava je milina na misi čuti Radosnu vijest! A to je Evanđelje, u kojemu slušamo Isusovom životu, iz kojeg učimo kako ćemo živjeti! I drugi tekstovi iz Svetoga pisma znaju biti i te kako zanimljivi, ali da bi ih bolje razumio, ne bi bilo loše da ih unaprijed pročitaš u Bibliji.

6. Primimo dar!

Najveći razlog, najveća stvar - na misi primamo najveći dar! U sakramentu pričesti primamo Tijelo i Krv Kristovu! Postoji li bolji i sigurniji način da se zbližimo s Isusom i slijedimo ga?

7. Najizvrsnija molitva

Molimo se prije i poslije jela, ujutro i navečer prije spavanja. Pa ipak, misa je najbolja molitva!

Obuhvaća i pjesme, i psalme, hvale, oprosne molitve, molitvu vjernika, Vjerovanje, Oče naš... Sve riječi koje izgovaramo

kao odgovor svećeniku istodobno su molitve, i ono najljepše - na misi u isti tren molimo i sami, i kao zajednica!

8. Uzimamo "gorivo za dušu"

Odlazak na misu za nas je kao kad vozilo praznoga rezervoara ode na benzinsku crpku! Susret s Bogom i bližnjima, svetopisamske i svećenikove riječi, darovi koje dajemo i primamo - sve to puni nas novom snagom, novim "gorivom duše" za dane i obveze koje nam slijede na poslu, u kući i drugdje. Božja milost nas prati, postajemo zadovoljni, jači!

O pobožnosti križnog puta

Sama pobožnost križnog puta odgovara spomenutom vremenu korizme, ali ne i njezinom vršenju u korizmene nedjelje koje ne bi smjele biti izjednačene ili čak zamijenjene nikakvim pokorničkim obilježjem pa tako ni pobožnošću križnog puta.

Korizmeno bogoslužje je u našoj vjerničkoj tradiciji obilježeno snažnim pečatom pobožnosti. Jedna od tipičnih korizmenih pobožnosti je križni put. Križni put, kao jedna od najraširenijih i najomiljenijih molitava zapadnog kršćanstva, izraz je suživljavanja s Kristovom mukom i smrću. To je zapravo običaj označavanja, oslikavanja ili građenja mjesta (postaja) u spomen na pojedine dijelove Kristove muke, a pobožnost se odvija virtualnim hodom kroz etape križnog puta i simboličnim proživljavanjem Kristovih posljednjih zemaljskih trenutaka, uz molitvu i meditaciju.

Što se tiče povijesnog nastanka, pobožnost križnog puta nikla je izravno iz Božjeg naroda i prvotno je, naime, u svom jednostavnijem obliku, nastala u Jeruzalemu, kao simbol Crkve - hodočasnice. Križni put se, pod franjevačkim utjecajem, pojavio na Zapadu krajem srednjeg vijeka. Kao plod srednjovjekovnog zanimanja za hodočašća na sveta mjesta i brige za njih, imitiranjem su se u Europi počele podizati i uređivati "Kalvarije", brda sa sličnim križnim postajama.

Kako se razvijala pobožnost?

Tako se u 15. i 16. stoljeću na nekoliko mjesta u Europi (Messina, Nürnberg itd.) javljaju reprodukcije svetih mjesta. Sadržavale su po sedam postaja, a razmak između njih bio je identičan povijesnom Kristovom putu boli, kako bi hodočasnici što vjernije doživjeli Kristovu muku, iako nisu (bili) u Svetoj zemlji. Izvorno mjesto križnog puta je na otvorenom prostoru, gdje je jedino moguće u punoj mjeri doživjeti stvarnost puta za Isusom, kao izričaj nasljedovanja njegovog puta.

Zanimljivo je spomenuti kako je ova pobožnost nastala u vremenima kad običan puk nije mogao

djelatno sudjelovati u liturgiji Crkve, pa je za svoju dušu imao pobožnosti u kojima je, za razliku od službene liturgije, mogao i sam djelatno sudjelovati te koje su, uz to, bile na razumljivom narodnom jeziku.

Danas postaje križnog puta označavaju niz od četrnaest slika ili skulptura koje predstavljaju četrnaest različitih prizora Kristove pasije. Broj postaja križnog puta se tijekom povijesti mijenjao: varirao je od sedam do trideset, da bi se u 17. stoljeću ustalio na četrnaest postaja kada se zapravo ustalio i njihov ikonografski okvir.

I križni put je osvjetljen Kristovim uskrsnućem

Postaje su se isprva štovale u skladu s prizorima opisanima u evanđeljima kad govore o putu na Kalvariju (Isusovo suđenje, Šimun Cirenac koji mu pomaže nositi križ, Isusovo svlačenje, pribijanje na križ, smrt na križu i polaganje u grob), a potom su nadodane i druge scene koje se ne spominju u svetopisamskim tekstovima, nego su u pobožnost involvirane iz različitih krajevnih tradicija. Zahvaljujući tradiciji, nadodane su i ostale postaje: Isus pada pod teretom križa (tri puta), susreće majku i sv. Veroniku, te mrtav biva položen na majčine ruke.

Što se tiče smještanja pobožnosti križnog puta u liturgijsko vrijeme, sve pobožnosti, kao i sama korizma, ostaju nedorečene ukoliko nisu osvjetljene Kristovim uskrsnućem i nadom u njegov ponovni dolazak. Ponekad se, naime, korizmeno vrijeme promatra zasebno te odvojeno od ostatka liturgijske godine pa i samog vazmenog ciklusa. Treba imati na umu kako četrdesetodnevna korizma pronalazi svoj smisao upravo kao dio vazmenog ciklusa.

Korizma, dakle, nije zasebno vrijeme nego uvod i priprava za slavlje pashalnog otajstva. Sama pobožnost križnog puta odgovara spomenutom vremenu korizme, ali ne i njezinom vršenju u korizmene nedjelje koje ne bi smjele biti izjednačene ili čak zamijenjene nikakvim pokorničkim obilježjem pa tako ni pobožnošću križnog puta.